

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer. (Ophævelse af 18-års-grænsen i § 2b).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 11/11 2004. Første behandling 18/11 2004. Betænkning 8/12 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 92: Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. (Indsættelse af alder og handicap som kriterier i loven).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 11/11 2004. Første behandling 18/11 2004. Betænkning 8/12 2004).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet – det burde være fuldstændig ligetil at vedtage en sådan lov og at gøre den så effektiv som muligt. Men alligevel er det lykkedes for skiftende regeringer at forhale og udvande en effektiv lovgivning med skiftende argumenter, som må virke totalt uforståelige for de mennesker, der bliver udsat for forskelsbehandling i virkelighedens verden.

Et af de lovforslag, som vi andenbehandler her, går ud på at tilføje kriterierne alder og handicap til de kriterier, hvor forbud mod forskelsbehandling gælder. Det har vi fra Enhedslistens side arbejdet for, siden vi første gang fremsatte forslag om det i 1999, så selvfølgelig kan vi støtte lovforslaget.

Men så kommer vi til det afgørende spørgsmål, nemlig: Hvordan sikrer vi, at beskyttelsen mod forskelsbehandling bliver reel? Hvordan

giver vi de mennesker, der udsættes for forskelsbehandling, en reel mulighed for at klage og få en ordentlig behandling af deres sag? Svaret burde være enkelt, nemlig at give folk, der af den ene eller anden grund støder ind i forskelsbehandling, en klageadgang, og det er indholdet i det ændringsforslag, vi har stillet til lovforslaget.

Da vi i foråret havde den samme diskussion, lykkedes det at få beskæftigelsesministeren til at give en lille indrømmelse, så de mennesker, der bliver udsat for forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, i dag kan gå til Institut for Menneskerettigheder med deres klage. Men hvad med alle de andre? Hvorfor skal en homoseksuel, en ældre, en handicappet eller en ung ikke have samme mulighed for at klage over forskelsbehandling som f.eks. en araber eller en kineser? Det må siges at være absurd, når en lov om forbud mod forskelsbehandling medfører en forskelsbehandling af forskellige gruppers mulighed for at klage over forskelsbehandling, og det savner selvfølgelig enhver form for logik.

Kl. 17.20

Forklaringen har heller ikke noget som helst med logik at gøre. For mig virker det derimod, som om forklaringen skal findes i en snavset politisk studehandel, hvor Socialdemokraterne og De Radikale har solgt sig selv til regeringen på EU-fordragelighedens alter. Vi taler jo om et lovforslag, der handler om implementering af et EU-direktiv, og som jeg har forstået det, har Socialdemokraterne og De Radikale indgået en aftale om, at man som hovedregel ikke vil gå videre end direktivteksten, når det handler om at implementere EU-direktiver i dansk lov. Det er faktisk en meget vidtgående aftale, som i sin yderste konsekvens gør minimumdirektiver på arbejdsmarkedet til maksimumdirektiver.

Hvis ellers Socialdemokraternes og De Radikales indstilling ifølge betænkningen står til troende, vil det betyde, at de ikke stemmer for vores ændringsforslag. Det vil sige, at Socialdemokraterne og De Radikale vil stemme imod et forslag om klageadgang for homoseksuelle, ældre, unge og handicappede på linje med klageadgangen til folk af anden race eller etnisk oprindelse, og hvis det er rigtigt, må jeg spørge ordførerne direkte: Er det virkelig Socialdemokraternes og De Radikales holdning? I så fald er det helt nye toner i forhold til situationen i foråret, hvor vi jo stod sammen om en klageadgang for alle. Jeg tror og håber, at det ikke er tilfældet, men det